Ao. 1856. Zaturdag

No. 84. 12 Julij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

PUBLICATIE

van den 8n. Julij 1856;

houdende afkondiging van 's Konings besluit, dd. 12 Mei 1856 No. 25, waarbij worden ingetrokken en buiten werking gesteld art. 14 der Publicatie dd. 6 | 8 November 1832 (G. B. No. 14) en art. 1 der Publicatie van 12 Maart | 1 April 1836 (G. B. No. 6), voor zoo ver daarbij het hooger beroep, in strafzaken ordinario modo beregt, is toegelaten.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL-MAJOOR TITULAIR, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien dd. 17 Mei 1856 La. B No. 11 | 130, ter afkondiging, ontvangen hebbende een afschrift van het natemelden Koninklijk besluit;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Dit besluit bij deze te brengen ter kennis van het algemeen;

12 Mei 1856. No. 25. WIJ WILLEM III BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ. ENZ. ENZ.

Op het voorstel van Onzen Minister van Kolonien, van den 15 April 1856, La. B, No. 1.

Den Raad van State gehoord, advijs van den 9 dezer No. 10.

Hebben besloten en besluiten.

Eenig artikel.

Artikel 14 der Publicatie van den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, van 6 | 8 November 1832 (Surinaamsch Gouvernements-blad No. 14) en art. 1 van die van 12 Maart | 1 April 1836 (Surinaamsch Gouvernements-blad No. 6) worden, voor zoo ver daarbij het hooger beroep in strafzaken ordinario modo beregt is toegelaten, ingetrokken en buiten werking gesteld; — zullende het Geregtshof te *Suriname* mitsdien in alle strafzaken bij arrest regt spreken.

Onze Minister van Kolonien is met de uitvoering dezes belast, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, *den 12 Mei 1856.*

(*get.*) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(*get.*) P. MIJER.

Accordeert met deszelfs Origineel.

De fung. Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(*Get.*) L. W. C. KEUCHENIUS.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 8 Julij 1856.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De waarn. Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 9 Julij 1856.

De waarn. Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 Julij 1856.

Alzoo Theresia Uitweg van het Gouvernement heeft verzocht, om een perceel land, gelegen ten Noorden van de *Wanica kreek* tegenover de landingplaats van den grond *Johanna'sburg* en ten Westen van den grond *Maria'slust*, groot een bunder, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen, zullende anders over het perceel land door het Gouvernement worden beschikt naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 G. B. e. a. No. 8.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 11 Julij 1856.

Bij Gouvernements resolutie van den 10 dezer maand No. 842, zijn:

1o. Provisioneel en onder nadere goedkeuring des Konings, tot *Leden van den Kolonialen Raad* benoemd, de Heeren J. B. Evertz en H. Bijlaart, en is:

2o. Het lid van den Kolonialen Raad Mr. B. Lijon *eervol* ontheven van het Heemraadschap der divisie *Saramacca* en hem opgedragen het Heemraadschap der divisie *boven Suriname en Thorarica*, laatstelijk tijdelijk waargenomen door den Heer P. R. Planteau, en

3o. opgedragen:

het Heemraadschap der divisie *Para*, laatstelijk tijdelijk waargenomen door den Heer Mr. B. Lijon, aan den Heer J. B. Evertz en

het Heemraadschap der divisie *Saramacca*, aan den Heer H. Bijlaart.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

9 Julij. Van het slavenkind *kl. Johanna*, geboren in 1855, dochter van *Plantina*, toebehoorende aan plantage de *Drie Gebroeders*, (divisie *boven Suriname*).

» » Van de slavin *Josina*, geboren in 1814, moedersnaam onbekend en haren zoon *John*, geboren in 1840, afkomstig van den boedel J. J. Julien, en bekend staande op het Respect van den Raad Commissaris der Inlandsche Bevolking onder het toezigt van N. M. Heijmans, als Curator ad hoc.

» » Van de slavin *Jaba*, geboren in 1836, dochter van *Nannij*, toebehoorende voor den vrijdom aan S. J. van Ferrier.

» » Van de slavin *Paulina*, geboren in 1837, dochter van *Constance* en hare dochter *Jeanne*, geboren in 1855; toebehoorende voor den vrijdom aan F. G. Caupain.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Op last van den Heer Gouverneur, heeft de ondergeteekende de eer, Heeren eigenaren en administrateurs van — en verdere belanghebbenden bij Plantages en Gronden, uittenoodigen tot eene bijeenkomst op Zondag den 13n. dezer maand, des morgens ten *half elf* ure, in het Waaggebouw alhier, ten einde van wege Zijne Excellentie bekend gesteld te worden met eenige punten betrekkelijk de immigratie van vrije arbeiders binnen deze Kolonie.

Paramaribo, den 9 Julij 1856.

De waarnemende Administrateur van Financien,

A. WILDEBOER.

Transport.

(9296) Den 10 Julij 1856. De Exploicteur aan D. Nassij, van het Huis en Erf aan de *Keizer straat*, N. W. La. C No. 135, O. W. La. C. No. 106.

Paramaribo, den 11 Julij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,

MARTINI VAN GEFFEN.

SEQUESTERS

der onderstaande Plantaadjen bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, tegen *kontante betaling*:

Van *Nieuwhoop*,

15 VATEN SUIKER,

Van *Kroonenburg*,

6 DITO DITO,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht* dagen, van plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-billetten, ter Griffie van het Geregtshof, tot *HEDEN MORGEN* ten 9 ure worden aangenomen.

Paramaribo, *den* 12 *Julij* 1856.

(9844)

SEQUESTERS.

der onderstaande Plantaadjen bieden bij inschrijving, tegen *Kontante Betaling*, te koop aan:

Van Plantaadje *Concordia*,

43 BALEN KAKAO,

Van Plantaadje *Caledonia*,

29 DITO DITO.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Maandag den 14den dezer, des morgens te 9 ure, aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de *KAKAO* onmiddellijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen en voor elke ledige baal *f* 1,10 gerestitueerd worden. (9853)

Paramaribo, *den* 11 *Julij* 1856.

Nieuwstijdingen.

Paramaribo, *den* 11 *Julij* 1856.

Op laatstleden Woensdag avond had alhier, in de zaal der Loge *Concordia*, de Openbare Vergadering der *Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid* plaats. Die bijeenkomst werd vereerd met de tegenwoordigheid van Z. Exc. den Gouverneur, de Civiele en Militaire autoriteiten en eene aanzienlijke schare uit alle standen.

De vergadering werd geopend met een gepast voorwoord, uitgesproken door den Heer E. A. J. van Gogh, 2e Algemeene Secretaris, ten onderwerp hebbende: *Het genot dat uit het betoonen van Weldadigheid voortvloeit*; — waarna ZEd. overging tot het doen van het Verslag van de werkzaamheden en verrigtingen der Maatschappij gedurende de jaren 1854 en 1855.

Uit dat verslag blijkt o. a. dat het getal leden, donateurs en donatrices, op het einde van het laatste jaar bedroeg 221; — dat gedurende 1854 en 1855 aan 109 behoeftige personen geneeskundige hulp en aan een 7tal der meest behoeftigen geldelijke ondersteuning is verstrekt geworden; — dat aan 66 kinderen van het mannelijk en vrouwelijk geslacht schoolonderwijs en uitdeeling van kleedingsbehoeften is gegeven; — dat het fonds der Spaarbank, hetwelk op 1o Januarij 1854 *f* 16,987.57 bedroeg, op ultimo December 1855, na aftrek der geligte gelden, door nieuwe bijdragen en renten, is vermeerderd tot eene som van *f* 18,609.57; — dat de Maatschappij gedurende de laatst verloopene jaren uit de algemeene kas heeft uitgegeven eene som van *f* 5,364.02^5 en dat haar fonds op het einde van het jaar 1855 bedroeg eene som van *f* 8,831.62^5.

Wij wenschen dat de gunstige invloed, dien de pogingen dezer Maatschappij op het belang der volksklasse uitoefenen, meer en meer erkend moge worden, en eene krachtdadige medewerking van allen die nog niet tot haar lidmaatschap zijn toegetreden, bijdragen moge om aan dezelve meerdere uitbreiding te verschaffen.

Belangrijk regtsgeding.

(*Vervolg en slot van ons vorig No.*)

Den 17den Mei zijn de debatten in de zaak van Palmer vervolgd. De eerste getuige was George Bates, een pachter, die eenige bijzonderheden mededeelde betreffende de paardenstoeterij van mr. Palmer. Daarop volgde mr. Thomas Blizzard Curling, heelkundige bij het hospitaal te Londen. Getuige verklaarde dat hij zich speciaal had bezig gehouden met de tétanos, krampachtige aandoening der spieren. Deze ziekte ontstaat òf door zich aan koude of aan vochtigheid bloot te stellen; òf door kwetsuren. Hij is van meening dat Cook deze ziekte onder een van deze beide gewone vormen niet gehad heeft. Maar sommige vergiften kunnen ook de verschijnselen te weeg brengen, welke doorgaans de tétanos vergezellen, namelijk de nux vomica, en de strychnine. De derde getuige, de geneesheer Todd, beschrijft de verschijnselen van vergiftiging door strychnine en besluit aldus: Ik geloof dat de bij Cook waargenomen verschijnselen, tot tétanos, veroorzaakt door strychnine doen besluiten.

Onderscheidene andere geneeskundigen zijn daarna gehoord. Zij verklaren allen, dat de aanval, waardoor Cook bezweken is, zoo als de getuigen die hebben beschreven, noch gelijkt op tétanos, ontstaande uit natuurlijke oorzaken, noch op tétanos, door wonden te weeg gebragt. De langdurige, louter wetenschappelijke, discussien, welke alstoen volgden, hebben den gang van het proces weinig bevorderd.

Ten vijf ure gaf de attorney-general te kennen, dat de volgende getuige was prof. Taylor; maar daar zijne ondervraging eenige uren zou duren, wenschte hij te weten, of het hof de audientie wenschte voort te zetten of die op te heffen? Lord Campbell gaf daarop te kennen dat de zitting was opgeheven.

Ingevolge den regel „werden de leden der jurij na elke zitting van elkander gescheiden en onder het opzigt der sheriffs naar een naburig hôtel geleid. Op het einde der voorlaatste zitting heeft de president, lord Campbell, die maar al te goed besefte, hoe vermoeijend deze langdurige zittingen zijn, voorgesteld, dat de leden der jury den volgenden morgen vóór het aanvangen der zitting, buiten de frissche lucht zouden gaan inademen. » Wat mij betreft !” voegde hij er bij, » indien ik niet gewoon was elken morgen eene wandeling in het park te doen, dan zou ik de vermoeijenissen van zulke langdurige en aanhoudende zittingen niet kunnen verdragen.”

Een ander regter, de heer Alderson, heeft den raad gegeven dat men den leden der jury vergunning zou verleenen, om in den tuin van de Temple te gaan wandelen.

Dit werd ook gedaan. De leden der jury hebben zich den volgenden morgen onder het opzigt van de beambten der sheriffs, vóór negen ure naar den tuin der Temple begeven van waar zij naar het hof geleid werden. Den daaropvolgenden dag deden zij wederom eene wandeling in den omtrek van London en werden vervolgens weder in de geslotene kamers van het hôtel gebragt.

Den 19den zijn de debatten voortgezet.

De getuige, dr. Taylor, zegt, na in uitvoerige beschouwingen over de uitwerkselen van het antimonium en der strychnine getreden te zijn, dat de dienstmaagd van Cook hem een en ander heeft gezegd, betreffende de door Cook uitgebraakte stoffen en dat deze bijzonderheden, in verband met hetgeen door de heeren Jones en Gibson is medegedeeld, grond geeft om te gelooven, dat de brakingen door antimonium veroorzaakt zijn. Antimonium kan gedeeltelijk in vloeistoffen opgelost worden; in eene geringe hoeveelheid daarmede vermengd, brengt het geene verandering in de kleur teweeg. Hij is overtuigd dat de hoeveelheid welke men in de ingewanden van den overledene gevonden heeft, drie weken voor zijn dood moet ingenomen zijn; niets bewijst dat hij het kort voor zijn dood gebruikt heeft. Volgens zijn gevoelen kan zijn dood alleen door strychnine veroorzaakt zijn. Drie andere geneeskundigen, de heeren Rees, Brande en Christison komen, wat de hoofdzaak betreft, geheel met den vorigen getuige overeen.

De zitting van den 20n. was mede voor een gedeelte gewijd aan het getuigenverhoor van geneeskundigen en leverde in dit opzigt niets nieuws op. De zitting werd tot den volgenden dag verdaagd. Op dien dag waren de getuigen verhoord en ten einde geloopen. De heer Shee droeg daarop de verdediging van den beschuldigde voor, doch in den beginne sprak hij zoo zacht, dat men hem, op de voor stenografen bestemde plaats met moeite kon verstaan. Hij begon met de moeijelijkheid der hem opgelegde taak uiteen te zetten; vervolgens bestreed hij de acte van beschuldiging, doorliep de verklaringen der getuigen en trachtte de feiten waarvan men Palmer beschuldigde te wederleggen. Vooral wees hij op het onzekere en betwistbare der beweringen van de mannen der wetenschap en eindigde met het vertrouwen uit te drukken dat de jurij geen verdict van schuldig zoude uitbrengen, alleen onder den indruk van getuigenissen welke zoo veel twijfel overlaten.

Het hof verdaagde tot den volgenden dag.

Den 22sten heeft het geregtshof een aanvang gemaakt met het verhooren der getuigen à décharge en dit den 24sten ten einde gebragt. Sommige geneesheeren waren van oordeel, dat de verschijnselen van zijne ziekte, zoo als die in het procesverbaal voorkomen, wezenlijk verschillen van die, welke op het gebruik van strychnine volgen; anderen meenden, dat, zoo de strychnine in zulk eene hoeveelheid was gegeven, dat daarop de dood moest volgen, daarvan iets in het ligchaam had moeten teruggevonden worden. Anderen weder verklaarden, dat Cook een ongezond gestel had, bloot staande aan galachtige aandoeningen en brakingen. Bovendien had hij eene ontsteking in de keel; een der getuigen beweerde zelfs, dat het eene zweer was.

De procureur-generaal vatte alstoen het woord op. Hij is overtuigd, volgens de lieden van de kunst (en hij denkt dat de jury zijne meening zal deelen), dat Palmer schuldig is aan de hem te laste gelegde misdaad. Dat hij drie greinen strychnine gekocht heeft, is een feit allezins geschikt om vermoedens op te wekken, vooral als men overweegt, dat dit in twee achtereenvolgende nachten heeft plaats gehad, hetgeen bewijst dat de beschuldigde het noodig had. Indien hij zich in de daad van dit vergif bediend had, om honden te dooden, dan zouden daarvan proeven kunnen zijn bijgebragt. Ook kan de beschuldigde geen enkele getuige bijbrengen, dat hij een geoorloofd gebruik van het vergift gemaakt heeft. En evenwel zou zulk een bewijs ten zeerste in het belang van de verdediging geweest zijn. Men heeft dit niet gedaan en om goede redenen. Het is waar dat twee geneesheeren, de heeren Bomford en Jones bij den zieke geroepen zijn, maar het is niet minder waar, dat het ligchaam van Cook, zonder de tusschenkomst van den heer Stevens, zelfs in tegenwoordigheid van beide deze geneeskundigen, op last van Palmer gekist zou zijn. Men heeft in zijn ligchaam antimonium gevonden. Niemand, behalve Palmer kon hem dat gegeven hebben. En waarom gaf hij hem dit? Om hem ziek te maken en zoo de gelegenheid te hebben, om hem zijne zorgen te wijden . . en welke zorgen!

Den 27sten was het de 12de dag van het verhoor in de zaak van Palmer, en men kan zeggen dat de toevloed des publieks geen enkelen dag zoo groot was. Nadat lord Campbell een resumé uit hetgeen door de verschillende getuigen was verklaard, had opgemaakt en daarin de schuld van Palmer had ontwikkeld en, onderscheidene malen door zijn verdediger was beantwoord, rigtte hij het woord tot de jury met aanmaning, om naar pligt en geweten te stemmen.

Deze verwijderde zich daarop ten twee uren achttien minuten, en kwam, na eene afwezigheid van 1 uur en 17 minuten, weer in de geregtszaal. Zoodra zij verschenen was, werd haar de vraag gedaan: » Heeren van de jury, is uw verdict met

eenparigheid van stemmen opgemaakt?" — De spreker der jurij antwoordde daarop: » Ja." — » Welnu, mijne heeren! vindt gij den gevangene, hier voor het hof aanwezig, schuldig of niet?"

De spreker stond alstoen op en antwoordde op een verstaanbaren en vasten toon: » Wij vinden den gevangene *schuldig*."

De gevangene, die bij het binnentreden der jury een weinig bleek geworden was, hernam onmiddellijk zijne zelfbeheersching en oogenschijnlijke onverschilligheid, terwijl hij ook na het uitspreken van het verdict, dezelfde koelbloedigheid behield.

De lord opper-regter sprak alstoen in de volgende bewoordingen het vonnis uit:

» William Palmer! na een langdurig en onpartijdig verhoor, zijt gij door eene jury van uw district schuldig geoordeeld aan de misdaad van opzettelijken moord. Met dat verdict stemmen mijne twee geleerde ambtgenooten, die zorgvuldig het verhoor nagegaan hebben, en ik volkomen overeen, want wij beschouwen de misdaad als voldoende bewezen. De zaak is met zulke verzwarende omstandigheden gepaard gegaan, dat ik het niet wagen zal dit punt aan te roeren. Of deze misdaad de eerste en eenige van dien aard is, welke gij gepleegd hebt, dit weet alleen God en uw geweten. Slechts zelden verkrijgt men zulk eene naauwkeurige kennis van de hulpmiddelen des doods zonder langdurige ondervinding; maar wegens deze misdaad, waaraan gij schuldig bevonden zijt, is uw leven verbeurd verklaard. Gij moet u ter dood bereiden en ik vertrouw, dat ge, daar gij geen genade in deze wereld kunt verwachten, voor uwe misdaden bij den Almagtigen God genade zult trachten te verwerven. De Parlements acte, volgens welke uw verhoor heeft plaats gehad, en ten gevolge waarvan gij op uw eigen verzoek voor dit hof verschenen zijt, laat het aan het hof over om te bevelen, dat het vonnis uitgevoerd worde binnen het district van het centrale criminele hof of in het district, waar de misdaad gepleegd is. Ons komt het voor, dat het vonnis in het district Stafford behoort ten uitvoer gebragt te worden, ten einde een voorbeeld te geven. Ik hoop, dat dit verschrikkelijk voorbeeld anderen zal terughouden van het plegen van zulke afschuwelijke misdaden en dat het toonen zal, dat zulk een wanbedrijf zeker aan het daglicht komt en gestraft wordt, ten spijt van alle kunstmiddelen, voorzigtigheid of ondervinding. Daar het vergif zoo vernielend is in zijne werking, heeft de Voorzienigheid het voor de veiligheid der menschen zoo beschikt, dat er middelen aanwezig zijn, waardoor men tot de ontdekking komen kan dat het toegediend is, ten einde de schuldige gestraft worde. Nogmaals spoor ik u aan om berouw te gevoelen en u voor te bereiden voor het lot, dat u wacht. Ik zal niet trachten uw gemoed pijnlijk aan te doen, door eene opsomming van de omstandigheden van dezen moord, maar zal alleen de uitspraak der wet op u toepassen, daarin bestaande, dat gij van hier weggevoerd wordt naar de gevangenis van Newgate en van daar naar die van Stafford, zijnde het district waar de misdaad gepleegd is, voor welke gij hier te regt hebt gestaan. Van die gevangenis zult gij naar het executieveld worden gebragt, om daar opgehangen te worden, totdat de dood er op volgt, en daarna begraven worden binnen de grenzen van de gevangenis, waarin gij het laatst gezeten hebt na uwe veroordeeling. Moge de Heer des Hemels uwe ziel genadig zijn! Amen."

In den zelfden nacht is Palmer naar Easton en van daar naar Stafford gebragt. Lieden, die in de gelegenheid waren hem te Easton te zien, zeggen, dat hij met een arm en een been aan een zijner wachters gekluisterd was en dat de koelbloedigheid, welke hij gedurende zijn proces niet verloor, hem ook toen niet had verlaten.

Eene vreesselijke schipbreuk.

Eenige weken geleden behelsden onderscheidene dagbladen een uitvoerig verhaal van het vergaan van het Engelsche schip *Blake*. Omtrent deze verschrikkelijke gebeurtenis lezen wij de volgende bijzonderheden:

De *Blake*, die te Liverpool te huis behoorde, was den 8sten Februarij van Ship-Island (Mississippi) met eene lading duigen naar Cork om orders vertrokken. Het weder was gunstig tot op de hoogte van de Bermudes. Toen echter, den 4den Maart, veranderde het en werd hoe langer zoo slechter, tot op den 12n., als wanneer het schip lek werd. Eerst pompte men nu en dan, doch weldra werd men genoodzaakt een van de pompen steeds aan den gang te houden en weinig tijds daarna moest men bestendig met beide werken. Hoewel de equipage alle moeite deed, nam het water in het schip hoe langs zoo meer toe en in den avond van den 12den stond reeds negen voet water in het ruim.

Hier laten wij den gezagvoerder van het schip, kapitein Rudolf, zelf spreken, die aldus het lijden van zijne bemanning verhaalt, tot op het oogenblik dat zij die de ramp hebben overleefd, werden gered:

» Onze mannen waren uitgeput; sedert drie dagen en nachten werkten zij onophoudelijk aan de pompen, zonder een enkel oogenblik rust of slaap. En evenwel, in weerwil van al hunne inspanningen, won het water veld, het schip werd log en gehoorzaamde niet meer naar de manoeuvres. Ten zes ure des avonds, sloeg een golfslag den man aan het roer over boord, verbrijzelde de verschansing, de booten en veegde het dek van voren naar achteren schoon. Ik trachtte het schip te wenden, ten einde het minder blootgesteld zoude zijn, doch de zeilen, welke wij tot dat einde vierkant moesten brassen, werden terstond aan flarden gescheurd en nieuwe golfslagen, de eene nog heftiger dan de andere, voltooiden de verwoesting door den eersten begonnen. Ik gaf alstoen bevel de fokkemast te kappen, ten einde het schip te verligten, doch niemand kon door de zeeën die overkwamen, vooruitkomen. De wind bleef ongehoord heftig en bergen waters overstroomden elk oogenblik ons ongelukkig vaartuig.

» Den 13den voegden zich bij den orkaan nog hagel en sneeuwvlagen en vermeerderden dus ons lijden en eindelijk, toen die vlagen haar toppunt hadden bereikt, ging ons schip bijna geheel op zijde liggen. Zeven man werden van het halfdek over boord geworpen, en vonden hun dood in de golven. Gedurende twee uren bleven wij in dezen verschrikkelijken toestand, ons vastklampende aan de masten en het want, met al de kracht welke de vermoeijenis en de koude nog in onze verkleumde ledematen hadden overgelaten. Toen de stormvlaag tot bedaren kwam, rigtte het schip zich een weinig op, doch het had slechts de stompen zijner masten behouden, het roer was ontredderd en het geleek meer op een vlot dan op het edele vaartuig, waarmede ik de Vereenigde Staten verlaten had.

» Tot den 18den bleven wij aldus blootgesteld aan koude en honger; de zee was nog even woedend en zweepte in alle rigtingen het ongelukkige wrak, op hetwelk wij nog trachtten ons leven aan de elementen te betwisten. Wij bevonden ons thans op 43° 15' NBr. en 38° 30' WL. Sedert vijf dagen hadden wij niets gegeten en geen druppel zoet water kunnen bekomen, terwijl wij zonder slaap of rust dien tijd hadden doorgebragt.

» Den 19den begon het weder eindelijk te bedaren, en door de dorst aangedreven, trachtten wij met levensgevaar aan water te komen, doch de watervaten, welke zich op het voordek bevonden, naar ons toe willende halen, konden wij ze niet voldoende stuwen, en weldra waren zij door het slingeren van het schip gebroken of overboord geraakt. Dezen dag bezweek een der overgebleven matrozen van koude, honger en uitputting. Wij wierpen zijn lijk over boord. In den namiddag werd het weder wat kalmer; wij slaagden er in eenige zeilen bijeen te brengen, om ons daarin te wikkelen, en alzoo een soort van bed te vervaardigen, waarin wij sliepen, digt opeen gedrongen, ten einde ons te verwarmen.

» De 20sten was de zevende dag, dien wij zonder te eten doorbragten. Het weder, hoewel iets beter, was toch nog zeer guur. Ik slaagde er in een halfdooden rat te vinden, die eene schuilplaats was komen zoeken op het minst geteisterde deel van het dek, waar ook wij ons bevonden. Ik verdeelde dien onder mijne makkers in het ongeluk en wij hadden er een kostelijken maaltijd aan. Den volgenden dag gelukte het ons om een weinig zoet water op den voorsteven te vinden, hetgeen ons lijden voor een oogenblik verzachtte. Den 22sten bragten wij in denzelfden toestand door. Gedurende de oogenblikken dat de honger ons toeliet onze smarten te vergeten, rigtten onze oogen zich vragend naar den gezigteinder.. doch geen enkel zeil kregen wij in het oog!

» Den 23sten, den tienden dag van ons lijden, deed de stem van den man op den uitkijk » Schip in het Zuid-Westen!" de hoop in ons herleven. Twee schepen waren inderdaad in het gezigt; allen stonden op om met den hoed of een stuk zeildoek te wuiven; doch te vergeefs! De twee schepen bespeurden ons rampzalig wrak niet en beiden verdwenen weldra. Welk eene schrikkelijke teleurstelling! Te hopen tot het leven te zullen terugkeeren; voor een oogenblik al het uitgestane lijden te hebben vergeten, in de hoop op redding, en zich dan op nieuw zonder hulpbronnen te zien prijsgegeven aan de genade der golven! Het tooneel, dat toen het gedeelte van het dek, waarop wij ons bevonden, opleverde, was waarlijk hartverscheurend. De eenen hieven de handen ten Hemel, kreten van ontzetting slakende, anderen wentelden zich in wanhoop op het dek rond, terwijl weder anderen hunne teleurstelling in verwenschingen en godslasteringen uitten.

» Van tijd tot tijd schaarden zich allen, als door eene plotselinge ingeving aangedreven, rondom mij, mij met de tranen in de oogen en in naam van hetgeen hun het dierbaarste was, hunne vrouwen en kinderen, smeekende hen te redden, even als of ik sedert den aanvang van de schrikkelijke worsteling tegen de elementen niet steeds aan ons aller redding had gedacht. Dan moest ik, mijn eigen lijden vergetende, hen door eenige bemoedigende woorden tot bedaren brengen, en hen aan de wanhoop ontrukken, door in hun hart eene hoop te doen herleven, welke ik zelf niet meer koesterde.

» Wat was er geworden van die krachtige mannen, met wie ik de Vereenigde Staten had verlaten? Acht waren op het oogenblik der schipbreuk omgekomen, een negende was door gebrek aan voedsel in onze armen bezweken en de zeven overgeblevenen, uitgeput door honger en ziekte, geleken meer op lijken dan op menschelijke wezens. Somtijds stond een hunner ten prooi aan eene zinsbegoocheling, veroorzaakt door het gebrek aan voedsel, meenende aan eene familie-maaltijd te zitten, en sonde hij den overvloed van geregten er van op, om weldra weder van uitputting in een te zakken. De pen weigert de tooneelen te beschrijven, waarvan ik dien dag en de twee volgende getuige was.

» Den 26sten bespeurden wij op nieuw een zeil doch het schip waarop ons aller hoop gevestigd was, passeerde weder zonder ons te zien. Deze tweede teleurstelling was echter minder gevoelig. Onze krachten waren uitgeput en wij begonnen met zelfs niet eens meer het bewustzijn van onzen toestand te bezitten. In den avond bezweek een ander onzer makkers aan den honger, doch ditmaal wierpen wij het lijk niet in zee.... en de gebiedende noodzakelijkheid dwong ons menscheneters te worden. Gedurende drie dagen hebben wij aldus

geleefd van het overschot van onzen ongelukkigen vriend, dien de honger ons dwong te verslinden, hoewel ons hart met walging vervuld werd bij de gedachte dat wij onzen evenmensch opaten. Onze toestand werd overigens elk oogenblik verschrikkelijker, want niet alleen dat dit afschuwelijk voedsel slechts gedeeltelijk ons lijden verzachtte, maar ook werden wij elk oogenblik door de golven overstroomd, zoodat wij geen enkel oogenblik rust konden genieten.

Den 29sten passeerde op nieuw een groot schip binnen het bereik van ons gezigt; het was slechts twee mijlen onder den wind en wij meenden een oogenblik dat het ons gezien had. IJdele hoop! Het vervolgde zijn' weg even als de vorigen. Toen begaf mij alle hoop; uitgeput door een bijna algeheel vasten gedurende zeventien dagen, beval ik mijne ziel aan God, en de oogen sluitende, ging ik bij mijne makkers liggen, denkende dat alles voor mij gedaan was. Eenige uren gingen aldus voorbij, toen ik eensklaps uit mijne verdooving werd opgewekt door het vreugdegeroep: „Een zeil! .. men heeft ons gezien!" Nimmer zal ik de aandoening vergeten welke zich in dat oogenblik meester van mij maakte; ik was dood en ik herleefde! Wij waren inderdaad gezien door den schoener *Pigeon*, van St. Johns, New-Foundland, kapitein W. L. Knight, van Lissabon komende. Uithoofde van het onstuimige weder duurde het lang eer hij ons kon bereiken doch eindelijk konden wij aan ons ellendig lot ontrukt en aan boord van den schoener overgebragt worden, waar de uitmuntende zorgen ons onze gezondheid deden herkrijgen. De kleederen welke wij op het oogenblik der redding aan hadden, waren zoodanig met zeewater doorweekt en aan ons ligchaam vastgekleefd dat men verpligt was ze ons bij stukken van het lijf te scheuren.

Kapitein Rudolf eindigt met de levendigste dankbetuigingen tot den gezagvoerder der *Pigeon* te rigten en eene lijst te geven van de tien man zijner equipage, die bij deze ramp zijn bezweken.

Burgerlijke Stand.

Van den 4den tot den 10den Julij zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 8sten, Cornelis Willem Geer, 1 maand en 2 weken.— Den 9den, Johan Julius Steven Comvalius, 5 maanden, 2 weken en 5 dagen.— Den 10den, Henricus Johannis Petrus Daarle, 55 jaren.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 9den dezer, de Nederl. Brik *Hoop*, kapt. Schut, naar Hamburg, lading: 184 vaten Suiker 262,359 pond, 10 vaten Rum 1,158 gallons, 1 vat en 3 kisten Arrowroot 464 pond, 1 vat en 1 kist Tonkaboonen 77 pond en 222 pond oud Koper.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Triton, kapt. Duinker, adres bij Gisius en Co. Vertrekt MAANDAG

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Bacchus, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Hermanus Franciscus, kapt. Mastdorp, adres bij Gebrs. Reelfs.

ADVERTENTIEN.

(9852) Mr. **J. Æ. LISMAN**, tot zijn leedwezen, door voortdurende ongesteldheid verhinderd, om in persoon afscheid te nemen van Vrienden en Bekenden, roept benevens zijne Echtgenoote hen bij deze een hartelijk *VAARWEL* toe.

Paramaribo, den 12 Julij 1856.

(9848) De vroeger geannonceerde verkoop van de verlatene plant. **SCHEVENINGEN** met de daarop staande GEBOUWEN, en van den KOFFIJ en BANANNENGROND **IJVERSHOOP**, zal plaats vinden op VRIJDAG den 18den dezer, 's voormiddags 9 uren, door- en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS.

De conditien van verkoop zijn ter inzage bij genoemden Vendumeester.

Paramaribo, den 8 Julij 1856.

F. L. PICHOT qq.

Verandering van Woonplaats.

(9846) De ondergeteekende verwittigt bij deze het geëerd publiek, dat zijn WINKEL thans gevestigd is onder het HUIS van den Heer ABm. W. OPPENHEIMER, aan den *Waterkant*, en biedt te koop aan tegen *civiele prijzen*:

Versche *PROVISIEN*,
DRANKEN
en meer andere
GOEDEREN.

Paramaribo, den 10 Julij 1856.

G. OPPENHEIMER.

(9747) Ontvangen per Kapt. J. A. DE LANG en te bekomen bij

J. J. P. WESSELS:

Een groot assortiment **PAPIER**, als:

Best zwaar schrijf, gelinieerd, dito groot en klein mediaan, rekening-courant, filtreer, Engelsch pak, stroo, Cardoes, naturel en blaauw oliphant; — voorts: billet-doux, wit, gelinieerd, azuré, rouw post en overland Mail dito, enz. enz.

Stalen Pennen, — Galvanische en ordinaire Pennenhouders in soorten, — *supra fijne* en ordinaire Potlooden, — best rood en zwart Lak, — kantoor, band en boeken Lint, — Notaris Garen, — Enveloppes in soorten, Cachetten, DUKATENGOUD, *supra fijne* en ordinaire **SPEELKAARTEN** met gekleurde Azen, cristallen Inktkokers, *SCHOOLBOEKEN*, Leijen, *extra* zwarte **INKT** (*verbeterd fabricaat voor stalen pennen*) à **50** Cents per wijnflesch, Inktkokertjes, roode Inkt met koperen dopjes, PRENTENBOEKJES voor kinderen à **25** cents en **50** cents per stuk.

Extra blaauw- zwarte **Naaizijde** roode Merk dito, Naaigaren in soorten Paarl d'Amour, witte en gekleurde agaat Rokken en Vesten, witte en zwarte beenen Knoopen; — geel, grijs, wit en zwart Voering-Katoen, witte, Castorlederen mans en Satijnen dames *HANDSCHOENEN*, zwarte Mitaines, Signon Kammen, *fijne* Spelden enz.:—

***Exquise* Parfumerien.**

direct uit de Fabrijk.

Guitaar Snaren.

Voorts: *Versche* groene en graauwe **ERWTEN** en Alkmaarder Gort.— *PATENT-OLIE* in pullen.

Verkrijgbaar in de Boekbinderij: Alle soorten **KANTOORBOEKEN** en **NOTA-BOEKJES**, tegen de *minst mogelijke* prijzen, *ZAK-PORTEFEUILLES* voor rekeningen, enz. enz.

H. LYON & Co.

zullen DINGSDAG e. k., des namiddags ten 4 ure, in het huis aan de *Watermolen straat*, bewoond door de familie GUILMIN, door den Vendumeester J. C. GOMPERTS doen verkoopen:

Diverse Manufacturen,
etc. etc.

De GOEDEREN zullen één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen zijn. (9847)

PILLEN VAN HOLLOWAY,

zijn een uitmuntend geneesmiddel voor leverkwalen, en algemeen vervallen staat van gezondheid.

Mejufvrouw Eliza Davies te Pontyberem, bij Carmarthen, was sedert jaren onderhevig aan leverziekte, welke hare gezondheid deerlijk ondermijnde, hevige koortsen veroorzaakte en haar zoo gevoelig voor koude maakte, dat zij zelden daarvan vrij was. Zij beproefde onderscheidene hulpmiddelen die haar echter niet hielpen. Eindelijk raadde men haar de pillen van HOLLOWAY aan, welke in weinige dagen haren toestand verbeterden en haar vervolgens geheel deden genezen. De heer Trebarne, droogist te Carmathen, kan de waarheid van het vooraangehaalde betuigen.

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, à *f* 3. (9845)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**